

Οι ρομά στην πυρά

Νεαροί ρομά χαμογελούν στην κάμερα. Το χρώμα τους είναι αρκούτσως σκούρο έτσι ώστε να μην ενδιαφέρεται κανείς για αυτούς, πέρα από την φωτό αυτή καθεαυτή που μπορεί να γαργαλάει τις “ευαίσθητες” χορδές των δυτικών (αριστερών) μεσοαστών. Κατά τα άλλα, τους περιμένει ένας μπάτσος στη γωνία (δεν φαίνεται στη φωτό)!

Το τηλεοπτικό σόου που στήθηκε στο τέλος του περασμένου Οκτώβρη γύρω από τη “μικρή Μαρία” είχε απ’ όλα: ανανεωμένα ρατσιστικά στερεότυπα, μπόλικες δόσεις από πανουκλιασμένο και κάλπικο συναισθηματισμό, αστυνομικό σασπένς, high tech εξετάσεις εξακρίβωσης φυλετικής προέλευσης, “διεθνή κινητοποίηση”. Για ένα διάστημα λίγων ημερών, τα μήντια, με την τόσο γνώριμη ευχέρειά τους, πλημμύρισαν τις οθόνες, τα πρωτοσέλιδα και τις ιστοσελίδες τους με ό,τι δηλητήριο είχαν διαθέσιμο για τους πληθυσμούς ρομά στο ελληνικό κράτος κι όχι μόνο. “Οι ρομά απαγάγουν παιδιά και τα πουλάνε ενώ ταυτόχρονα εισπράττουν παράνομα επιδόματα”, κραύγαζαν συντονισμένα και οργανωμένα όλοι αυτοί που επανέφεραν στο προσκήνιο τον παλιό μεσαιωνικό μύθο: “Μην αφήσεις το παιδί σου στο δάσος, θα το κλέψουν οι τσιγγάνοι”. Κι έτσι, για μια ακόμη φορά, οι ρομά βρέθηκαν πάλι στο στόχαστρο: εκτός από απατεώνες, κλέφτες και ακάθαρτοι, πουλάνε και τα παιδιά τους...

Λέγεται ότι όσο πιο απλοϊκά γελοίοι είναι ένας μύθος, τόσο μεγαλύτερη απήχηση μπορεί να έχει. Και πράγματι οι ρατσιστές τηλεθεατές αγκάλιασαν με ανακούφιση τα νέα. Αυτό που τους έλεγε η γιαγιά τους όταν δεν έτρωγαν το φαγητό τους, τελικά ισχύει. Το ότι οι νοικοκυραίοι θεωρούν τους ρομά υπάνθρωπους επιβεβαιώθηκε εν τέλει από τους μπάτσους, τα μήντια αλλά και έγκυρους επιστήμονες...

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πάντα της υλικής υποτίμησης ανθρώπων προηγείται ένας ιδεολογικός πόλεμος, που έχει σαν σκοπό την καθολική απαξίωση της κοινωνικής υπόστασής τους. Και ο φασισμός που προελαύνει στην Ελλάδα κινείται ακριβώς σε αυτή την κατεύθυνση: του διαχωρισμού ανάμεσα σε αυτούς που θεωρούνται “χρήσιμοι” και σε αυτούς που θεωρούνται “άχρηστοι”. Βλέπουμε εδώ και μια εικοσαετία το πώς η ζωή των μεταναστών λεηλατείται, είδαμε πρόσφατα τους τοξικοκομανείς και τις οροθετικές να διαπομπεύονται. Όσον αφορά τους ρομά, γνωρίζουμε ήδη ότι η θέση που υπάρχει για αυτούς σύμφωνα με τους τελευταίους μετασχηματισμούς της ελληνικής κοινωνίας είναι στον πάτο: εκεί βρίσκονταν ήδη, εκεί και ακόμα πιο κάτω θέλουν να τους σπρώξουν οι μπάτσοι και οι φασίστες με μία συνεχή επίθεση εναντίον τους.

Πίσω από την υπόθεση της “μικρής Μαρίας” κρύβονται πολλά που ελάχιστη σχέση έχουν με αυτά που λένε οι μπάτσοι και οι δημοσιογράφοι φίλοι τους. Πρώτον, εδώ και πολλούς μήνες διεξάγεται ένα συστηματικό πογκρόμ ενάντια στις κοινότητες ρομά σε πάμπολλα σημεία της ελληνικής επικράτειας. Σε μία από αυτές τις επιθέσεις αφιονισμένων μπάτσων, άλλωστε, “εντοπίστηκε” στα Φάρσαλα και η “μικρή Μαρία”. Επιπλέον, αναδεικνύεται μία ακόμη πλευρά του οργανωμένου εγκλήματος στην Ελλάδα: αυτή της εμπορίας βρεφών με σκοπό την παράνομη υιοθεσία και τα μαφιόζικα κυκλώματα που σφετερίζονται τα κέρδη από τέτοιες μπίζνες. Τέλος, σκαλίζοντας προσεκτικά τα διακρατικά συμφέροντα, μπορεί κανείς να δει τα παιχνίδια ηγεμονίας γύρω από το ευρωπαϊκό χρήμα που παίζει το ελληνικό κράτος έναντι του βουλγαρικού. Πάνω από όλα, όμως, αυτό που αποδεικνύεται είναι μία εξοργιστική αντιστροφή: το πώς τα θύματα μπορούν να μετατραπούν περίτεχνα σε θύτες. Το πώς άνθρωποι γίνονται ιδεολογικά υπάνθρωποι.

Πογκρόμ και Απαρτχάιντ

Η υπόθεση της “μικρής Μαρίας” εμφανίστηκε στη δημοσιότητα όταν κατά τη διάρκεια μιας ευρείας αστυνομικής επιχείρησης ενάντια σε κοινότητα ρομά στα Φάρσαλα, μία “δαιμόνια” εισαγγελέας που ήταν παρούσα, παρατήρησε τα “σκανδιναβικά” χαρακτηριστικά ενός μικρού κοριτσιού. Το λαγωνικό-εισαγγελέας φαίνεται ότι αναγνώρισε τα χαρακτηριστικά της φυλής της μέσα σε ένα πλήθος “αλλόφυλων”, πράγμα που προκάλεσε και την κινητοποίηση των μπάτσων: μόνο ένα παιδί “άριες” εξωτερικής εμφάνισης μπορεί να είναι άλλωστε άξιο κάποιος προσοχής, τα υπόλοιπα είναι για τον “καιάδα”. Από εκεί και πέρα ξετυλίχτηκε συστηματικά και οργανωμένα το ντελίριο ρατσιστικής σαπίλας ενάντια στους ρομά. Πριν πούμε όμως οτιδήποτε άλλο, αξίζει να επιμείνουμε λίγο παραπάνω σε αυτές τις “αστυνομικές επιχειρήσεις”, από όπου ξεκίνησε και η όλη υπόθεση.

Μπορεί να έχουμε αρχίσει να συνηθίζουμε επικίνδυνα τα συνεχή πογκρόμ των

μπάτσων ενάντια σε όσους είναι προγραμμαμένοι σε αυτήν κοινωνία που κατακυλάει στον φασισμό, αλλά θα ήταν μέγα λάθος να μη διακρίνουμε τις ιδιαίτερες στοχεύσεις που βρίσκονται σε αυτές τις κινήσεις των μηχανισμών του κράτους σε όλο τους το υλικό και ιδεολογικό βάθος. Χωρίς περιστροφές και φιοριτούρες οι κοινότητες των ρομά βρίσκονται στο στόχαστρο. Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά στην ιστορία που κατατάσσονται στις πρώτες θέσεις των ανεπιθύμητων. Μένοντας σταθερά στο περιθώριο της κοινωνίας, πέρα και έξω από τις γενικότερες πολιτικοκοινωνικές εξελίξεις, ζουν αποδιωγμένοι σε έναν παράλληλο κόσμο, στον πάτο της κοινωνίας. Ό,τι και να θέλει, όσο και να προσπαθήσει, ένας ρομά είναι καταδικασμένος για πάντα να είναι ο “γύφτος”: ένα αόρατο συρματοπλέγμα υφίσταται στην κοινωνική του παρουσία προδιαγράφοντας το μέλλον του. Για τους ρομά το απαρτχάιντ, η πολιτική του φυλετικού διαχωρισμού, είναι η μόνιμη πολιτική του κράτους και της κοινωνίας: όσα καθεστώτα κι αν άλλαξαν στο ελληνικό κράτος.

Αυτό το ανομολόγητο απαρτχάιντ πρέπει να ανανεώνεται υλικά και ιδεολογικά, πρέπει να ενσωματώνεται στους νέους σχεδιασμούς, πρέπει τελικά αυτοί που το υφίστανται να καταλάβουν εκ νέου ότι αυτό τους αντιστοιχεί: όχι το σχολείο, αλλά ο μπάτσος. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα της επιχείρησης των κατασταλτικών δυνάμεων που διεξάγεται εδώ και αρκετούς μήνες και συνεχίζεται τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές και ενώ η φασαρία με την “μικρή Μαρία” έχει ξεφουσκώσει. Στο βαθμό που οι ρατσιστές νοικοκυραίοι διψάνε για αίμα, οι μπάτσοι στις ανακοινώσεις τους κάθε άλλο παρά φειδωλοί είναι: όπως μας πληροφορεί “Το Βήμα” στις 21/10, κατά το τελευταίο 9μηνο σημειώθηκαν 1131 επιχειρήσεις εναντίον καταυλισμών ρομά ανά την επικράτεια, στις οποίες προσήχθησαν συνολικά 19067 άτομα. Αν κρίνουμε από το γεγονός ότι ο αριθμός των ρομά υπολογίζεται σε 200 με 300 χιλιάδες ανθρώπους, τότε σχεδόν το 1/10 ελέγχθηκε από τους δικτυακούς μηχανισμούς, μία εξαιρετική επιχείρηση όσον αφορά την εμπέδωση κλίματος τρομοκρατίας.

Βαλκανικό νταβατζιλίκι

Καθώς η υπόθεση ξετυλιγόταν, εμφανίστηκε στο προσκήνιο η πιθανή προέλευση της “μικρής Μαρίας” από τη Βουλγαρία καθώς και η δράση της βουλγαρικής μαφίας που επιδιέχεται εκτός των άλλων και σε εμπόριο βρεφών. Το ρατσιστικό ντελίριο διέγραψε τις υψηλότερες τροχιές καθώς προστέθηκε αυτός ο παράγοντας: δεν είναι μόνο ρομά, αλλά και βούλγαροι οι θύτες, σαν να λέμε η πηγή του απόλυτου κακού. Και σιγά-σιγά ολοκληρώθηκε και σερβιρίστηκε διεθνώς η σούπα, ότι δηλαδή οι βούλγαροι ρομά πουλάνε τα παιδιά τους μάλλον κιόλας έναντι ευτελούς αντιτίμου. Ταυτόχρονα εννοήθηκε εμμέσως πλην σαφώς ότι η Βουλγαρία είναι ένα κράτος-μαφία, το άντρο του κακού, εκεί όπου γίνεται ό,τι επαχθέστερο μπορεί να φανταστεί ο ανθρώπινος νους.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι όλο αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας τρόπος για να πασάρει το ελληνικό κράτος τη ρετινιά της διαφθοράς και της απανθρωπιάς στους γείτονες. Αλλά η υπόθεση έχει μεγαλύτερο βάθος. Το πρώτο πράγμα που οδηγεί σε αυτή την σκέψη είναι μία κατά τα άλλα “ξεκούδουνη” συνάντηση μεταξύ των υπουργών Δημοσίας Τάξης Ελλάδας και Βουλγαρίας στις 23/10 και ενώ το ψευδοθρίλερ ήταν σε πλήρη εξέλιξη. Ποιο ήταν το αντικείμενο της συζήτησης πέρα από τα κοινότυπα, περί αγαστής συνεργασίας κτλ κτλ, που ανακοινώθηκαν; Μία προσεκτική ματιά στην ειδησεογραφία μπορεί να αποκαλύψει πολλά και ενδιαφέροντα για το παρασκήνιο των διακρατικών σχέσεων.

Το βουλγαρικό κράτος εντάχθηκε στην ΕΕ το 2007, χωρίς όμως ταυτόχρονα να ενταχθεί στη ζώνη του Σένγκεν. Το ελληνικό κράτος παρέμεινε ήδη από τότε ιδιαίτερα αρνητικό απέναντι σε αυτή την προοπτική, γνωρίζοντας ότι κάθε νέα ένταξη και μάλιστα από το βαλκανικό περιβάλλον θα σήμαινε μείωση των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων, πράγμα που τελικώς πραγματοποιήθηκε. Το διακύβευμα τώρα είναι ότι τον Γενάρη του 2014 θα συζητηθεί η ένταξη της Βουλγαρίας στη ζώνη Σένγκεν, πράγμα που μπορεί να αποτελέσει ένα νέο πλήγμα για το ελληνικό κράτος. Γιατί ένταξη στη ζώνη Σένγκεν σημαίνει, εκτός των άλλων, και προσέλευση της μετανά-

στευσης προς τα βουλγαροτουρκικά σύνορα, εκτός από τα ελληνοτουρκικά σύνορα. Με την σειρά του αυτό σημαίνει νέα ευρωπαϊκά κονδύλια για τη Βουλγαρία, αυτή την φορά για την “πάταξη της παράνομης μετανάστευσης”, και από την άλλη νέα μείωση των αντίστοιχων κονδυλίων που λαμβάνει το ελληνικό κράτος. Η συνάντηση των μπατσο-υπουργών μπορεί να γίνει αντιληπτή μέσα σε αυτό το πλαίσιο. Το ελληνικό κράτος παζαρεύει και προσπαθεί να διαφυλάξει την κυρίαρχη στη Νοτιοανατολική Ευρώπη θέση του όσον αφορά τη διαχείριση της μετανάστευσης. Κι αυτό πρέπει να το κατανοήσουν σαφώς οι γείτονες...

Με άλλα λόγια, γύρω από την υπόθεση της “μικρής Μαρίας” μπλέχτηκαν και κρατικοί υπολογισμοί σχετικά με το ευρωπαϊκό χρήμα και το ποιος κάνει κουμάντο στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Η γεωπολιτική θέση της Ελλάδας και η σημασία της σε διάφορα θέματα, αποτελεί το βασικό χαρτί της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής και όπως έχουμε υποστηρίξει σε αυτό το περιοδικό αποτελεί και τη μοναδική διέξοδο από την κρίση. Φαντάζονται κάπως υπερβολικά όλα αυτά; Και όμως δεν είναι. Το ζήτημα της απαγόρευσης μετακίνησης των -προερχόμενων κυρίως από Βουλγαρία αλλά και Ρουμανία- ρομά στις χώρες του ευρωπαϊκού κέντρου έχει “παιχθεί” τα τελευταία χρόνια, εκτός των άλλων και ως μοχλός πίεσης προς τα δύο αυτά βαλκανικά κράτη. Κι έτσι κάποιοι ρομά στα Φάρσαλα μπορούν να μετατρέπονται σε υπερπαραγωγή, ενώ στο παρασκήνιο τα κράτη κάνουν τους υπολογισμούς τους...

Εμπόριο βρεφών

Πριν ακόμα ξεσπάσει η υπερπαραγωγή της “μικρής Μαρίας”, το ζήτημα της παράνομης υιοθεσίας -εμπορίας βρεφών στην Ελλάδα, είχε βγει στη δημοσιότητα πολλές φορές και η πολύ μεγάλη έκταση του φαινομένου αποτελούσε κοινό μυστικό. Ένας Έλληνας “πελάτης”, υποψήφιος αγοραστής βρέφους περιγράφει εύγλωττα την κατάσταση: ...*Ακούς ότι εγκαταλείπονται παιδιά και απορείς που τόσα λίγα καταλήγουν προς υιοθεσία δια της θεσμικής επίσημης οδού...Γιατί; Η δική μου απάντηση είναι διότι υιοθετούνται ιδιωτικά πριν φτάσουν εκεί...Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι αν πάρεις κάποια τηλέφωνα και αφήσεις να διαδοθεί ότι θέλεις να υιοθετήσεις παιδί, μετά από λίγο αρχίζουν και κτυπούν τα τηλέφωνα. Όλοι έχουν κάποιο γνωστό, συνήθως από κάποιον που έχει υιοθετήσει ιδιωτικά και κάποιον δικηγόρο και κάποιον από τους γιατρούς ή νοσηλευτές.*

Και το δημοσίευμα συνεχίζει:

Τον ίδιο προσέγγισε μια δικηγόρος... Ρωτώντας απέσπασε την πληροφορία ότι “δίνεται έναντι ενός αντιτίμου το οποίο μάλιστα διέφερε ανάλογα με το πόσο σκούρο είναι το δέρμα του παιδιού και οι τιμές κυμαίνονταν από 12000-30000 ευρώ...”

Είναι κοινό μυστικό ότι η πλειοψηφία των γυναικών που γεννάνε ή δίνουν τα παιδιά τους για τη μαφία και τους Έλληνες πελάτες είναι είτε ρομά είτε σε μικρότερο βαθμό πομακικής καταγωγής. Οι περισσότερες από αυτές προέρχονται από τις πλέον υποβαθμισμένες περιοχές της Βουλγαρίας, αλλά και άλλων βαλκανικών χωρών. Το ποσό που παίρνουν από τις αγοραπωλησίες είναι ένα μικρό κλάσμα του ποσού που δίνει ο πελάτης, πολλές φορές μάλιστα δεν παίρνουν απολύτως τίποτα και εκδιώκονται μετά την γέννα.

Η αγοραπωλησία γίνεται ως εξής: είτε οι μαφιόζοι προσεγγίζουν τις γυναίκες όταν είναι ακόμα έγκυες και τις εξαναγκάζουν να γεννήσουν στην Ελλάδα, όπου μαιευτήρες με το αζημίωτο καταγράφουν το βρέφος ως γεννημένο απευθείας από τον “πελάτη”, είτε η αγοραπωλησία γίνεται ως “ιδιωτική υιοθεσία” η οποία από τον νόμο είναι επιτρεπτή εφόσον δεν υπάρχει αντίτιμο. Ουσιαστικά στην Ελλάδα, σε αντίθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία των ευρωπαϊκών χωρών, οι παράνομες υιοθεσίες δεν τιμωρούνται. Ο καθείς είναι πρακτικά ελεύθερος να κάνει ό,τι γουστάρει, χωρίς καμία συνέπεια. Για την ακρίβεια, η Ελλάδα αποτελεί εδώ και χρόνια έναν “παράδεισο” εμπορίας βρεφών, κυρίως για ντόπιους “πελάτες”, με τη σφραγίδα του ελληνικού κράτους το οποίο διά της ανυπαρξίας νόμων πριμοδοτεί έναν ακόμη τομέα του εγκληματικού κεφαλαίου. Αξιότιμοι δικηγόροι και μαιευτήρες, υπάλληλοι ληξιαρχείων και μαίες εμπλέκονται στα κυκλώματα παράνομων υιοθεσιών:

“Δεν υφίστανται παράνομες υιοθεσίες για το ελληνικό δίκαιο και έτσι τα παράνομα κυκλώματα έχουν άφθονο χώρο για ελιγμούς” λέει η Ελένη Γλεγλέ, νομική σύμβουλος του Παιδιατρικού Νοσοκομείου της Πεντέλης, ενός από τα μόλις τέσσερα κρατικά ιδρύματα υιοθεσιών στην Ελλάδα...²

Ένα σύνολο 603 υιοθεσιών καταγράφηκαν από τα ελληνικά δικαστήρια το 2005, μία αύξηση 20% σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά. Αλλά λιγότερες από 60 από αυτές τις υιοθεσίες έγιναν διαμέσου της θεσμικής κρατικής οδού.

Στην υπόθεση της “μικρής Μαρίας”, στο στόχαστρο μπήκαν οι ληξιαρχικοί υπάλληλοι και οι νόμοι που διέπουν την καταγραφή των παιδιών στα ληξιαρχεία. Για τους δι-

ηγόρους και τους μαιευτήρες που αποτελούν ακρογωνιαίο λίθο για τη “νομιμοποίηση” των υιοθεσιών ούτε κουβέντα. Να υποθέσουμε ότι πίσω από αυτή τη στοχοποίηση κάποιοι υπάλληλοι ληξιαρχείων κρύβεται και μία κόντρα μεταξύ ανταγωνιστικών μαφιόζικων κυκλωμάτων; Δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε στα σίγουρα, αλλά αντίστοιχες περιπτώσεις έχουν συμβεί πολλές φορές στο παρελθόν. Ένα είναι σίγουρο: οι μαφιές αυτές που καρπώνονται 30000 ευρώ το κεφάλι για ένα παιδί με άρια χαρακτηριστικά, στελεχώνονται στα ανώτερα κλιμάκια τους από “ευπόληπτους πολίτες”.

Τελικά, όμως, εκείνο που μένει από αυτή την υπόθεση είναι η στοχοποίηση των ρομά και κυρίως των γυναικών που λειοδορήθηκαν και ελεεινολογήθηκαν όσο δεν πάει άλλο. Αυτές που λόγω της κοινωνικής και ταξικής τους θέσης, λόγω της πολιτικής φυλετικού διαχωρισμού στα βαλκανικά κράτη, γίνονται εύκολα θύματα εκμετάλλευσης, “μηχανές” παραγωγής παιδιών για τους Έλληνες μικροαστούς, αυτές είναι πάλι ένοχες και τους αντιστοιχεί η βαρύτερη ηθική απαξία: “κλέβουν και πουλάνε παιδιά”. Οι “πελάτες” και οι ευπόληπτοι μαφιόζοι γιατροί, δικηγόροι και άλλοι μένουν στο απυρόβλητο!

Επιδόματα της πείνας

Εντωμεταξύ το θέμα γύρισε, ειρήσθω εν παρόδω, και στα επιδόματα πρόνοιας, τα οποία σύμφωνα με τους “έγκυρους αναλυτές” σφετερίζονται οι ρομά δηλώνοντας περισσότερα παιδιά από όσα έχουν. Αλήθεια δεν μας είπαν πόσα ευρώ όμως είναι τα επιδόματα κι αν αυτά σου εξασφαλίζουν μία αξιοπρεπή διαβίωση ή απλά σε κρατάνε σταθερά στην εξαθλίωση. Ακόμη περισσότερο δεν μας είπαν πόσα από αυτά τα επιδόματα περικόπηκαν ή αυξήθηκαν οι προϋποθέσεις για την απόκτησή τους τα τελευταία χρόνια. Επιπλέον, δεν μας είπαν πόσες από τις επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δόθηκαν επί σειρά ετών χρησιμοποιήθηκαν για τη βελτίωση των υποδομών, την πρόσβαση των ρομά σε βασικές υπηρεσίες ή για την μόρφωση των παιδιών. Ο Σ. Καλαμιώτης, πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Ελλήνων Ρομ στο Χαλάνδρι, είναι διαφωτιστικός για το θέμα αυτό:

[Ο καταυλισμός στο Νομισματοκοπείο στο Χαλάνδρι] είναι ένας από τους παλιότερους καταυλισμούς της Αθήνας, όπου κάθηκε “τσιγγάνικο χρήμα”. Έτσι αποκαλούν οι Τσιγγάνοι τα ευρωπαϊκά κονδύλια που δεν έπιασαν τόπο πουθενά. Ο τελευταίος δήμαρχος έφαγε 1000000 ευρώ. Έστειλε λέει 30 βαρέα οχήματα για δύο μήνες για υποδομές. Για δυο ημέρες ήρθαν μία μπουλντόζα και δύο φορτηγά! Έχει βγει πόρισμα, να επιστρέψει τα λεφτά πίσω στο δήμο. Αλλά αυτό δεν το αγγίζουν τα κανάλια. Ενώ η Μαρία πουλάει...³

Το χρήμα που πιστώθηκε από την ΕΕ σε διάφορους κρατικούς μηχανισμούς για τους ρομά μπήκε σε τσέπες δημάρχων, αντιδημάρχων, εργολάβων και άλλων παρατρεχάμενων, αυτό μας λέει το παραπάνω δημοσίευμα και δεν χρειάζεται και πολλή φαντασία για να καταλάβουμε τι έχει παίξει. Ούτες ή άλλως οι καταγγελίες των ρομά για διασπάθιση χρήματος είναι εύκολο να πεταχτούν στα σκουπίδια. Να λοιπόν μία ακόμη εξοργιστική αντιστροφή: ενώ στους ρομά δίνονται ψίχουλα σαν επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας που τους κρατάνε μόνιμα σε ένα επίπεδο εξαθλίωσης, ενώ τα χρήματα που προορίζονται για τις κοινότητες τους τα σφετερίζονται οι “ημέτεροι”, οι ρομά βρίσκονται στο εδώλιο του κατηγορουμένου για τα επιδόματα που παίρνουν. Να φανταστούμε ότι αυτό είναι το προοίμιο για νέες περικοπές ή και κατάργηση των επιδομάτων;

Μήνυμα ελήφθη: μπάτσοι κι άλλοι μπάτσοι

Το γεγονός ότι ένας εξωφρενικός ορυμαγδός ψεύδους και συκοφαντιών μπορεί να πέφτει στο τραπέζι χωρίς να ανοίξει ρουθούνη, δείχνει ότι η τύχη των ρομά στην ελληνική επικράτεια είναι προδιαγεγραμμένη. Η διαχείρισή τους από το ελληνικό κράτος αφήνεται στους κατασταλτικούς μηχανισμούς που θα είναι επιφορτισμένοι με την καταγραφή και την πειθάρχηση τους. Αυτό, φυσικά, καθόλου δεν σημαίνει ότι οι ρομά θα αφήσουν τα πράγματα έτσι. Μόνοι τους, χωρίς καμία βοήθεια και με όλους να τους δείχνουν με το δάχτυλο, έχουν αναπτύξει εδώ και γενιές τις δικές τους δομές αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης. Έχουν μπροστά τους βέβαια όλο και πιο διψασμένους για αίμα κανίβαλους...

1. Ιωάννα Σωτήρχου, “Εμπόριο βρεφών ένα διαρκές σκάνδαλο κρατική αδειά”, Εφημερίδα των Συντακτών, 31/10/2013.
2. Niki Kitsantonis and Matthew Brunwasser, “Baby trafficking is thriving in Greece”, International Herald Tribune, 18/12/2006.
3. Αλ. Τζαβέλλα, “Φάε το φαί σου, αλλιώς θα σε πάρει το ίδρυμα, όπως τη Μαρία”, Ελευθεροτυπία, 26/10/2013.